

ARF – INFOrmation

Intern Information til ARF-tillidsrepræsentanter
fra bestyrelsen

Januar måned 2021

ARF - INFOrmation henvender sig til bestyrelsesmedlemmer i kredse og klubber, og forsøger at give informationer til brug i agitationen for nye medlemmer samt det oplysende arbejde om vor forenings virke og mediepolitikken i almindelighed.

	<u>Deadline</u>	<u>Udkommer</u>
Nr. 1/2021	10/1	medio februar
Nr. 2/2021	20/5	primo juni
Nr. 3/2021	4/10	primo november

Møder:

Hovedbestyrelsesmøde	30. januar 2021	Parkhallen, Kolding
SLS Bestyrelsesmøde	26. februar 2021	ARF, Ballerup (evt. web møde)
Dialogmøde DR	11. marts 2021	Dialogmøde DR, København
SLS Repr. Møde	26. april 2021	TV2 Lorry (Alle medlemmer kan deltage)
Dialogmøde TV2	10. maj 2021	Kvægtorvet, Odense
Landsmøde	25. september 2021	Parkhallen - Kolding

Nyt om navne:

- **Lars Werge** – fhv. formand for Journalistforbundet er valgt som folketingskandidat i Brønshøj-Husum
- **Hans Redder** – har droppet jobskiftet til Berlingske og bliver hos TV2
- **Anja Steensig** – bliver vært på Radio4 "Tro på det"
- **Jens Gaardbo** – stoppet hos TV2 – oplyst pga dårlig dømmekraft som nyhedschef 1997-2003
- **Mads Steffensen** – stopper hos DR og skal arbejde hos Podimo, der er en kommerciel podcast
- **Sara Bro** – overtager Mads Steffensens plads hos Mads og Monopolet, DR (Sara og Monopolet)
- Nana Bernth – forlader posten som programchef hos Bauer Media

DR restriktioner

Der vil fortsat være lyntest af de medarbejdere hos DR, der møder ind til job i DR Byen – men der vil fortsat ikke være publikum til DRs produktioner og arrangementer i Koncerthuset. Alle de medarbejdere der kan skal udføre arbejdet hjemmefra. Dette gælder foreløbig indtil 17. januar 2021.

Regionale nyhedsudsendelser kl. 19.30 på TV 2

TV 2 havde i uge 52 (25 -27/12) følgende gennemsnitlige daglige seertal i deres egne regioner blandt danskere på 12 år og derover:

Region	Seertal (1000)	Pct.
1 - TV2 Midt-Vest	68	15,8
2 - TV2 FYN	65	13,7
3 - TV2 NORD	54	13,3
4 - TV SYD	80	11,7
5 - TV2 ØST	54	11,2
6 - TV ØSTJYLLAND	59	9,9
7 - TV2 LORRY	134	6,9
Regionalprogrammer i alt	508	10,1

Antallet af måleenheder på Bornholm er for lille til, at der rapporteres sikkert fra dette område alene. TV 2/BORNHOLM indgår kun i totalen.
Kilde: KantarGallup - Du kan se mere her: <http://tvm.gallup.dk/tvm/pm/>

DR sælger dramaserie

DR har solgt sin dramaserie "Ulven kommer" til adskillige lande og er i forhandling med aktører i endnu flere lande i bl.a. Asien. Det skriver [Variety](#).

Det er tv-stationer i Frankrig, Spanien, Australien, Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet, Slovenien og Polen, der i første omgang har købt rettighederne til at vise dramaserien. Ifølge Variety er DR lige nu i forhandlinger med købere i Asien, New Zealand, USA, Benelux-landene, Baltikum og Italien

Således vil Tv-seere i flere lande inden længe få mulighed for at se "Ulven kommer"

"Ulven kommer" er skrevet af Maja Jul Larsen, som er hovedforfatter, instrueret af Pernille Fischer Christensen og produceret af Claudia Saginario. Serien er co-produceret med de skandinaviske public service-kolleger SVT, NRK og finske YLE.

Serien har ifølge tal fra Kantar Gallup trukket lidt over 700.000 seere til skærmen hver uge, og hvis tallene fra streamingtjenesten DRTV tælles med, så har over en million set med, oplyser DR.

DR Tekst TV - undertekster flytter

Fremover bliver side 888 på DR's tekst-tv helt central, hvis du gerne vil sætte danske undertekster på danske programmer, når du ser dem.

Ændringerne gælder fra mandag den 30. november, og modsat i dag betyder det, at det fremover er den samme side, du kalder underteksterne frem på – uanset om du ser DR1, DR2 eller Ramasjang. Sådan har det ikke været hidtil.

– DR er i gang med at modernisere den teknologi, der bliver benyttet til at afvikle tv-kanalerne fra. Derfor kan vi heldigvis fremover forenkle måden at sætte undertekster på, så det er side 888 – uanset hvilken af DR's kanaler, man ser, forklarer DR's tilgængelighedsredaktør Heidi Sivebæk.

En del seere kommer også til at opleve andre forbedringer i den kommende tid.

– Flere seere oplever i dag, at deres undertekster blinker, når der er tale om live-undertekster. Det forventer vi bliver meget bedre i forbindelse med overgangen til den nye teknologi, siger Heidi Sivebæk.

DR var i sommer ude at sige, at der er bedre live-tekster på vej til alle i slutningen af 2020. Det projekt er desværre lidt forsinket, men det kommer.

– I løbet af nogle måneder regner DR med at kunne give seerne en langt bedre oplevelse af underteksterne på direkte programmer, som for eksempel TV-Avisen, Deadline, 'Sportsmagasinet' eller 'Aftenshowet'. Til den tid kan vi tilbyde livetekster i bedre kvalitet, fordi teksterne bliver næsten synkron med talen, hvor de i dag kommer med fire-fem sekunders forsinkelse, forklarer DR's tilgængelighedsredaktør.

Kilde: DR

DR og TV 2 er sammen om rettighederne til De Olympiske Lege 2022 / 2024

TV 2 og DR har købt OL-rettigheder af Discovery og dækker De Olympiske Vinterlege Beijing 2022 og De Olympiske Lege Paris 2024. I forvejen har DR allerede rettighederne til De Olympiske Lege Tokyo 2021 sammen med Discovery Networks.

– Vi er utroligt glade for denne aftale, siger Henriette Marienlund, DR - De Olympiske Lege er verdens suverænt største sportsbegivenhed. Vi ved, at sport er noget af det, der er allerbedst til at binde os sammen som nation. Derfor er det en vigtig public serviceopgave for DR at sikre adgang for hele befolkningen, så vi sammen kan følge de danske medaljehåb og andre højdepunkter.

Henriette Marienlund er især glad for, at De Olympiske Lege Paris 2024 er med i aftalen, da et sommer-OL i dansk tidszone giver en helt unik mulighed for at samle befolkningen om de danske sportsfolks præstationer.

– Som public service-udbyder er det også vigtigt for DR at vise sportens store mangfoldighed ved en begivenhed som De Olympiske Lege. Mange af de mere smalle sportsgrene, som ellers har svært ved at få mediernes opmærksomhed, får her mulighed for at vise sig frem, siger Henriette Marienlund.

Hvordan sportsgrenene i 2022 og 2024 fordeles mellem DR og TV 2 afgøres senere, men de vil blive fordelt ligeligt imellem de to partnere.

Sport er en vigtig del af Discoverys DNA og forbliver en prioritet for os. Vores OL-partnerskab med DR og TV 2 er en stor gevinst for danskerne, fordi vi sikrer bred adgang til dækningen af De Olympiske Lege, og bibeholder vores Eurosport dækning, der forkæler fans med hvert et minut af legene og enestående sportsekspertise på tværs af digitale vinduer på Dplay, siger Nicklas Norrby, GM for Discovery Nordic. Discovery fremhæver at Dplay bliver det eneste sted, hvor man kan se hvert et minut, hver en atlet og hver en medalje, både live og on-demand.

Kilde: DR presse

Badehotellet

Vi kan alle glæde os til en 8. sæson af "Badehotellet" - TV 2 har nu sat premieredato på den nye sæson Edward Weyse, Georg Madsen og de mange andre stamgæster på Andersens Badehotel får sværere og sværere ved at fortrænge verdenskrigen, når Badehotellet vender tilbage på TV 2 med sin ottende sæson fra 1. februar. Badehotellet sæson 8 er på fem afsnit.

Når 'Badehotellet' igen slår dørene op for en ny sæson, er det år 1941, og Anden Verdenskrig raser i landet for anden sommer i træk.

Premieredatoen er sat til den. 1. februar 2021

Snart atter Nokia TV mærke i Danmark.

Det er mange år siden, at der sidst blev solgt TV-skærme med Nokia-logo i Danmark. Nu får mærket comeback med lanceringen af 43- til 65-tommer Android TV.

Hvis du i december besøgte Bilka eller Føtex, fysisk eller online, så kunne du støde på TV-skærme af mærket Nokia. Den velkendte brand vil blive brugt til at lancere prisvenlige LCD TV med Android-styresystem og 4K-opløsning.

Nokia-skærmene kører på Googles Android TV-system, hvorfor man får adgang til en bred vifte apps. Der fremhæves Netflix, Disney+, Amazon Prime, DRTV, TV 2 Play, Viaplay og HBO Nordic. Der er også indbygget Chromecast-funktion samt tunere til alle tre typer tv-signaler. Det er samme TV-styresystem, som findes i skærme fra bl.a. Sony, Philips, TCL og Sharp.

Selskabet fremhæver herudover en fjernbetjening, som har bagbelyste knapper, der lettere kan betjenes i aftentimerne.

Det bliver ikke skærme, som sætter nye standarder for billedkvalitet. Nokia-modellerne skal i stedet ud og blande sig i den brede middelklasse.

De nye Nokia TV er tilgængelige i Danmark i 43- til 65-tommer til vejl. priser på mellem 2.999 og 4.499 kroner. Skærmene kunne siden december kun findes i Bilka og Føtex.

Radio- og tv-nævnets sammensætning ændres

Et flertal i Folketinget vedtog lige før juleaften, at indføre nye regler for, hvordan Radio- og tv-nævnet skal sammensættes. Lovforslaget blev vedtaget med 95 stemmer for og tre imod. Alle tre stemmer imod lovforslaget kom fra Nye Borgerlige. Det fremgår af Folketingets hjemmeside.

Forslaget kom bl.a. som svar på den kritik, om Radio- og tv-nævnets sammensætning og kompetencer fik i kølvandet på sidste års dab-udbud, der endte med Radio Loud som vinder.

Ændringerne betyder, at antallet af medlemmer i nævnet udvides fra 10 til 11, og så skal nævnet tilføres mere praktisk mediefaglighed. Det kommer Dansk Journalistforbund og Danske Medier til gode, idet de kommer til hver at foreslå et nyt medlem.

Endelig giver lovændringen mulighed for at forlænge et nævns beskikkelsesperiode. Nævnets medlemmer udpeges for fire år, men beskikkelsen kan med lovændringen forlænges en enkelt gang med ét år.

Ændringerne af loven træder i kraft 1. januar.

Beskikkelsen for de nuværende medlemmer af Radio- og tv-nævnet udløber ved udgangen af 2020. Det betyder, at de nye regler vil være gældende, når nye medlemmer af nævnet skal udpeges.

Forandringer i Radio- og tv-nævnets arbejde og sammensætning er nok ikke overstået med vedtagelsen af denne lovændring.

Om kritikken af nævnet har Kulturministeren i forbindelse med lovændringen nemlig sagt:

"Den handlede om nævnets sammensætning, den handlede om sekretariatsbetjening, og den handlede om ankemuligheder. Det her lovforslag er blevet fremsat kun med fokus på den ene del, og det er udelukkende, fordi udnævnelsen skal ske her til den 1. januar 2021. Hurtigst muligt vender jeg tilbage med de to næste".

Filmstriben

Filmstriben er bibliotekernes digitale filmtilbud til dig. Filmstriben kan bruges af alle, der er oprettet som bruger på deres lokale bibliotek. Filmene er gratis, men kun til privat brug. Appen til Filmstriben kan downloades gratis på din telefon, iPad, eller anden tablets og tv med internetadgang.

Se her: [Filmstriben - Om Filmstriben](#)

Filmstriben indeholder en bred vifte af spillefilm, kort- og dokumentarfilm for børn, unge og voksne.

Filmene udvælges af bibliotekarisk personale ansat på DBC ud fra begreberne kvalitet, alsidighed og aktualitet som foreskrevet i biblioteksloven. Filmstriben bestræber sig på at udvælge alt det bedste inden for alle genrer med de begrænsninger, der også er tale om. Filmstriben har nemlig ikke frit valg på alle hylde, da de (endnu) ikke har aftaler med alle

Filmstriben er et supplement til de kommercielle filmtjenester, ikke en konkurrent. Derfor vil Filmstriben aldrig blive den filmstreamingtjeneste, hvor man kan finde alle film, men forhåbentlig den filmtjeneste hvor man kan finde de bedste film samt og de film som kan være svære at finde andre steder.

Filmstriben prioriterer smalle film, europæiske film og kvalitetsfilm - film der kan give en god oplevelse og film med stof til eftertanke.

Kommende medieaftale

Kulturminister Joy Mogensen har endnu ikke indkaldt til forhandlinger om en ny medieaftale, der skal erstatte den der blev indgået af den borgerlige regering i sommeren 2018. Socialdemokratiet har flere gange i 2020 varslet, at nu ville man påbegynde forhandlingerne, men nu varsler man, at der vil komme et medieudspil fra regeringen i 2021. ARF har flere gange fremsat vore ønsker til en kommende aftale – senest på et samråd med Kulturudvalget i november måned.

Radio- og TV nævnet ønsker nedsat en mediekommission.

Politiken bragte den 23. december 2020 efterfølgende kronik fra Radio- og TV nævnet:

Medieområdet har brug for et hovedeftersyn - nedsæt en mediekommission.

Medierne har enorm betydning i moderne, demokratiske samfund. De er afgørende for, at borgerne kan forstå og forholde sig til verden. De sætter vigtige emner til debat. Og de er magtens kritiske vagthund. Reguleringen og finansieringen af dem har derfor grundlæggende indflydelse på vores demokrati. Men mediernes rammer udfordres i disse år, fordi der er en kløft mellem medieudviklingen og reguleringen. Radio, tv, mobiler, internet og computer hænger sammen også i folks hverdag. Reguleringen er imidlertid splittet op på forskellige love, beslutningsorganer og tilsynsråd. Den kløft er andet og mere end et administrativt problem. Det er dybest set et demokratisk problem, fordi det mindsker mulighederne for, at medieområdet udvikles med kvalitet og effektivitet til gavn for den bredest mulige del af befolkningen.

Vi har som medlemmer af Radio- og tv-nævnet iagttaget denne dysfunktionalitet gennem en årrække og mener, at det nu er på høje tid, at regeringen handler. Der bør nedsættes en mediekommission, som skal lave et hovedeftersyn af hele området. I det hovedeftersyn bør der i hvert fald være fokus på 1) hvad mediekonvergens betyder for reguleringen af området, 2) uafhængighed og armslængde i administrationen af reglerne, og 3) public service.

Radio- og tv-nævnet er et af de organer, der håndhæver mediereguleringen. Vi er et uafhængigt, sagkyndigt nævn nedsat efter reglerne i radio- og fjernsynsloven. Vores opgave er at træffe konkrete afgørelser inden for radio-/fjernsynsområdet både lokalt og landsdækkende, herunder udbud; og vi fører tilsyn med, at de gældende regler bliver overholdt. Vi skal også "rådgive kulturministeren om radio- og tv spørgsmål". Vi tillader os at fortolke dette lidt bredt, og vi vil derfor med denne kronik komme med en række iagttagelser og tanker omkring reguleringen af området set fra vores stol og baseret på de erfaringer vi har gjort os som nævn.

For det første – og som udgangspunkt for hele diskussionen – vil vi pege på den efterhånden meget velkendte iagttagelse, at medievirkeligheden har flyttet sig meget de sidste 10 år. Medieplatformene flyder sammen (mediekonvergens). Det ved alle, der beskæftiger sig blot perifert med medier. Men reguleringen er ikke fulgt med, og det udfordrer både brugere og os, der på samfundets vegne skal administrere reglerne. Det findes der mange eksempler på. Her vil vi give to, der illustrerer forskellige problemstillinger. I dag er det ikke kun de klassiske medieaktører, der er aktive på medieområdet. Alle, både borgere og erhvervsdrivende, kan i princippet blive medieaktører, hvis man f.eks. starter sin egen YouTube kanal eller bruger sin hjemmeside til at sende små videoer ud på. Hvor teknikken tidligere satte klare grænser for

antallet af aktører, der kuraterer indholdet, hjælper teknikken i dag, således at alle kan kuratere. Tidligere var man enten forbruger af et medie eller leverandør af et medie. Nu er danskerne begge dele på en gang. (For)brugere af videoer på nettet er samtidig leverandører af indhold. Danskerne blogger på nettet, opretter Facebook-grupper med særinteresseemner, deler videoer på YouTube og livestreamer onlinengaming m.v. Det er vores oplevelse, at lovgivningen ikke er gearret til vores medievirkelighed, som den ser ud i dag, og at den i øvrigt er unødigt kompliceret.

Hvis DR eller TV 2 producerer et program, vil der være klare regler for indhold, og selv om der er mange tilsynsmyndigheder, er det efterhånden klart, hvem der påser hvad. Derimod vil danske bloggere, der producerer en video om livsstil, mode, sundhed eller politik og deler den på deres egen YouTube-kanal eller hjemmeside, samtidig med at de også deler noget af den på Snapchat/Instagram og måske også får den omtalt i radio/tv, være omfattet af et virvar af regler og tilsynsmyndigheder, og meget er uklart. Fx vil Radio- og tv-nævnet være kompetent i forhold til det, der eksponeres på radio/tv.

Forbrugerombudsmanden har kompetence over for hjemmesiden. Men hvem, der kan tage sig af YouTube-kanalen, er straks mere uklart. Noget kan man fra dansk side slet ikke gøre noget ved, fordi det ligger i udlandet. De presseetiske regler gælder heller ikke for elektroniske medier, herunder hjemmesider, Facebook-sider, weblogs og Youtube-kanaler, der kun er omfattet af Pressenævnets kompetence, hvis de har anmeldt sig til Pressenævnet. Undtagelsen er elektroniske medier, der er tilkendt mediestøtte af Medienævnet.

Spørger man unge mennesker i dag, om de har lyst til at pitche deres ide om et radio eller tv-program, får man i øvrigt ofte et høfligt nej, tak. De har nemlig allerede flere lyttere/seere på deres egen platform, og den er ikke reguleret af de samme regler som klassisk radio- og fjernsynsvirksomhed. Ingen der blander sig i indholdet, andre end måske platformsejeren, som jo er et privat firma, og så Forbrugerombudsmanden, hvis man overtræder reglerne i markedsføringsloven, eller måske politiet, hvis man overskrider de strafferetlige grænser. Men herudover er der ingen kontrol fra samfundets side af den slags, som klassiske radio- og fjernsynsvirksomheder bliver underkastet. Og slet ingen sammenhængende etik eller fælles kurateringstilgang. Der kan nævnes andre eksempler på moderne medieaktiviteter, som falder mellem reguleringsmæssige stole. Hvad skal man gøre med levende billeder på Facebook eller forskellige videoklip på printmediers hjemmesider? Eller hvad med podcasts? Platformene flyder sammen. Reguleringen er udfordret, og techgiganternes fremmarch på medieområdet forandrer det til en størrelse, der slet, slet ikke kan spejles i den regulering, vi for tiden har af området. Det bør man gøre noget ved i det omfang man kan. Som minimum bør man begynde at tænke mere samlet over det, ellers knækker vores regulering over.

Det andet eksempel vi gerne vil fremhæve her i diskussionen af medieudviklingen og dens betydning, er lokalområdet for radio- og tv i Danmark. Det har der traditionelt været stor politisk bevågenhed om. Hvert år uddeler Radio- og tv-nævnet i omegnen af 49 mio. kr. til området, som er gennemreguleret i forhold til problemer, der hyppigt forekom, dengang man skrev reglerne i tiden før digitaliseringen af medierne, hvor radio- og tv-produktion var tungt og dyrt. Radio- og tv-nævnet yder produktionstilskud til mange små, helt lokale radio- og tv stationer, og vi bruger uforholdsmæssigt mange af vores knappe ressourcer på at kontrollere, om ordningerne overholdes. Vi kontrollerer med stor omhu lokalstationer, der kommer for skade at nævne den lokale købmand på en måde, der strider mod reklamereglerne, eller som forsynder sig mod reglerne om, at deres udsendelser skal indeholde lokalt indhold. For det skal vi, sådan som reglerne er. Men vi har slet ikke ressourcer til at monitorere alle stationerne, og vi må konstatere, at der er ganske mange overtrædelser af reglerne i de sager vi behandler.

Samtidig fremstår andre områder helt ureguleret ud fra en radio- og fjernsynsvinkel. Hvis man laver en internetradio, er der f.eks. ingen regler af den karakter, der gælder for lokale radio- og tv stationer, selvom slutproduktet er sammenligneligt. De nuværende regler har også svært ved at rumme det åbenlyse faktum, at alle moderne medievirksomheder, også de lokale, som en naturlig ting er på Facebook og (måske) andre sociale medier, og at de har en hjemmeside, hvor brugerne kan tilgå deres programmer, eller hvor de måske viser små videoklip.

For at hjælpe de lokale radio- og tv-stationer har vi bl.a. udarbejdet vejledningsvideoer, ligesom nævnets sekretariat bruger mange kræfter på oplysningsarbejde. Men dette arbejde fjerner ikke det grundlæggende problem, at mange aktører har svært ved at manøvrere i et uigennemskueligt og ofte modsætningsfyldt medielandskab, og at mange af de relevante regler er skrevet i en analog virkelighed, som er blevet forandret af mediekonvergens. Vi mener, at området fortjener et hovedeftersyn fra politisk hold, hvor man diskuterer igennem, hvad det er for en lokalordning man ønsker sig anno 2020.

Vender vi os mod det andet hovedspørgsmål, som en evt. kommende mediekommision bør se på, dvs. spørgsmålet om uafhængighed og armslængde i administrationen af reglerne, vil vi starte med at pege på den knopskydning, der har fundet sted gennem årene. Det gælder både med hensyn til, hvilke organer, der findes på området, og med hensyn til, hvordan reglerne er indrettet. På Kulturministeriets område er der etableret forskellige nævn, råd og udvalg, der håndhæver en lang række forskellige særordninger/-regelsæt. Udover Radio- og tv-nævnet er der Medienævnet, Medierådet for Børn og Unge, Bladpuljens Fordelingsudvalg og Det Danske Filminstitut. Hertil kommer Pressenævnet, der hører under Justitsministeriet. Alle har forskellige opgaver, forskellig historie og lovmæssigt grundlag, men nogle gange har de overlappende kompetencer eller ressortområder. De er også fælles om at være skabt i en analog medievirkelighed, der ikke rigtig er gearret til nutidens digitale virkelighed. For de forskellige ordninger tager kun i begrænset omfang højde for, at de tidligere skarpe grænser mellem forskellige medieteknologier og medieplatforme er under nedbrydning. De tager heller ikke højde for sociale medieplatforme, der vækster eksponentielt, og som har ændret medie-området radikalt de senere år, og som også i mange tilfælde går over landegrænser. Hvis de endelig tager højde for den nye medievirkelighed, så er det typisk på den måde, at man har hængt et "digitalt ben" på den allerede eksisterende "analoge" lovgivning.

Sådan er det f.eks. i direktivet om audiovisuelle medietjenester, der regulerer de såkaldte audiovisuelle medier. Det er oprindeligt udarbejdet tilbage i 1989 i den analoge tidsalder med navnet "Fjernsyn uden grænser". Det er siden ændret en række gange, senest i 2018. Under-vejs har direktivet skiftet navn til direktivet om audiovisuelle medietjenester og dets anvendelsesområde er løbende ændret og udvidet i et forsøg på også at rumme digitale medietyper som video on demand og videodelingsplatforme. Det seneste direktiv er netop implementeret i dansk ret og skal til at virke. Men allerede nu står det klart, at det langt fra løser alle problemer. Man kan ikke klandre danske politikere eller skiftende kulturministre for denne udvikling, da meget af reguleringen stammer fra EU, og en del medietyper rækker langt ud over landets grænser. Men der er stærkt brug for at identificere de problemer, direktivet ikke kan håndtere. Og der er brug for politisk at gøre noget ved det, man kan ændre, ud fra en samlet forståelse af de sammenhængende medier.

I den EU-retlige regulering lægger man i øvrigt også meget stor vægt på betydningen af uafhængige medieregulatorer. Selvom bekymringen nok er opstået primært pga udviklingen i andre lande end Danmark, er det også en bekymring, der er relevant for Danmark. Det er af helt afgørende betydning, at man i et demokratisk land har medieregulatorer, der er uafhængige og kan operere efter armslængdeprincipper, hvor det politiske niveau holdes ude af konkrete beslutninger. Det har vi en lang og fin tradition for i Danmark, den skal vi værne om og styrke. Det er vigtigere end nogensinde.

Endelig bør en kommende mediekommision for det tredje diskutere, om man har fået indrettet sig på en hensigtsmæssig måde i tilsynet med, om de medier, der er undergivet public service-forpligtelser, nu også opfylder dem. Det vil navnlig sige DR og TV2 samt TV 2's regioner, og fra radioernes side for tiden Radio4 og Radio LOUD. Her udøver vi som nævn efter gældende regler en mere revisionsagtig kontrol af, om medierne lever op til deres public service-forpligtelser, idet selve definitionen og vurdering af, om noget er public service i høj grad er overladt til medierne selv. Det kan man godt indrette anderledes, hvis man ønsker et egentligt public-service tilsyn og ikke blot en revisionsagtig kontrol af, om stationerne har overholdt den public service kontrakt, de har indgået med Kulturministeriet. Men det kræver en anden regulering end i dag og måske også en anden myndighed.

Vores helt overordnede budskab er derfor, at det samlede medieområde trænger til et hovedeftersyn, der rækker ud over den tilbagevendende debat om, hvad den rigtige størrelse er på DR, eller om enkelte udbydere følger lovens ord og bogstav. Der er behov for, at man prøver at gøre noget ved den måde

reglerne er skruet sammen på, og den måde de håndhæves på. Noget af det må nødvendigvis foregå i samarbejde med vores europæiske partnere i EU, idet meget af den regulering, der er på området stammer fra EU. Men noget af det kan man godt regulere og rammesætte på nationalt dansk plan. Navnlig bør man lære af andre landes gode erfaringer og skabe et tilsyn, der går på tværs af medier og platforme. Man må også sikre sig, at tilsynet er uafhængigt af politiske og økonomiske interesser. Væk med alle de gamle kludetæppekonstruktioner og alle mulige særordninger og særnævn og ind med samarbejde på tværs, faglige synergier og ikke mindst uafhængigheden. Prøv at se, hvordan man har gjort i Norge eller i Storbritanien, hvor man har stærke uafhængige mediemyndigheder som med succes adresserer mange af de spørgsmål, der er rejst her.

Regeringen bør således snarest nedsætte en mediekommission, der kan gennemgå det samlede medieområde og tænke det forfra, så vi får et moderne, uafhængigt og stærkt medietilsyn, der opererer efter ægte armslængdeprincipper og håndhæver den samlede medielovgivning. Danmark og danskerne har brug for dette, i en tid hvor en mediernes rolle som både demokratiets medspiller og platform for det lille danske sprogområde med egen kultur er udfordret.

Radio- og tv-nævnet: Caroline Heide-Jørgensen, Anne Kristine Axelsson, Merethe Eckhardt, Mark Lorenzen, Per Jauert, Peter C. Madsen & Kirsten Drotner

NB: Det nuværende nævns funktionsperiode udløb pr. 31-12-2020, Kulturministeren har endnu ikke nedsat et nyt Radio og tv nævn.

Godt Nytår

